

Säg basta till strandskyddet

Vid Iglasjön i Småland finns ett bad med toalett och grillplats. Men länsstyrelsen stoppade parkeringen av en bastu, med hänvisning till strandskyddet. Det är orimligt.

Schlagervinnarna KAJ i en bastuvagn lik den som byalaget vill ha vid Iglasjön.

Foto: Jessica Gow / TT /

Detta är en [osignerad ledartext](#). Expressens politiska hållning är liberal. Sverige införde generellt [strandskydd](#) 1975, nya byggen tillåts i regel inte närmare vattnet än 100 meter. Länsstyrelserna kan numera öka skyddet till 300 meter.

Ursprungstanken var att människor som inte har hus med strandtomt ska kunna bada och frilufsa. För trettio år sedan utvidgades syftet; skyddet ska också ta hänsyn till djur- och växtliv.

Lagen har kommit att tolkas strängt. Bygga ett hus vid mägerlgraven? Eller nära ett gammalt dike? Glöm det – strandskydd.

Just de två idiotierna upphävdes 1 juli i år. Diken och bäckar som är smalare än två meter ska inte hindra byggen, inte heller dammar och sjöar mindre än en hektar, tänk två små fotbollsplaner.

Alltid något. Men det påverkar få av alla de ständiga strider som pågår.

Ta Iglasjön utanför Torsås. Den har en kommunal **badplats**. Med brygga, toaletter och grillplats. Slätafly byalag ordnar aktiviteter. I fjol köpte man en mobil bastu för 90 000 kronor för att ställa där.

Kommunen gjorde tummen upp, byalaget fick bygglov och strandskyddsdispens. Men **länsstyrelsen** kunde inte se att saunan var ett angeläget intresse.

Men när byalaget tycker det är viktigt och kommunen gillar idén borde deras intresse sättas i första rummet; låt dem bada bastu, bastu. Det handlar ju inte om intrång på jungfrulig mark.

I Skåne förtvivlar Olaols gelato. Företaget har köpt och börjat renovera den gamla valskvarnen i Tommarp, för att ha kafé där kunderna kan sitta fint i stället för att köa till glassbilen som turnerar mellan turistorterna på Österlen.

Simrishamns kommun sa ja. Men länsstyrelsen sa nej i våras. Påverkan på Tommarpsån var inte tillräckligt utredd. Även om nya papper skickas in kan beslutet dröja till nästa vår.

– Vi skulle så klart också önska att vi hade kortare köer, säger Helena Holmgren, enhetschef vid länsstyrelsen, till **Ystads Allehanda**.

Men hur vore det att göra en riskbedömning. Vad är det större hotet mot Tommarpsån – att kvarnen förfaller eller att det är oklart hur stor del av den som ska användas privat respektive som fik?

Lotta och Peter Jansson köpte en skogstomt vid Fågelsundet i Tierp, 180 meter från vattnet. På detaljplanelagt område. Kommunen sa förstås ja till husbygge. **Länsstyrelsen** sa nej, här är det utökat strandskydd minsann.

Tidöpartierna är på goda grunder missnöjda tingens ordning. Nästa år ska riksmarskalk Fredrik Wersäll lämna **förslag** på hur lagen kan skrivas om så att kommunerna får större makt över strandskyddet och staten mindre.

Uppgiften är inte enkel. Många avvägningar är grannlaga. Men i dag krävs gedigen historisk bevisinsamling för att bryggor och trappor som funnits förr ska få återskapas. Det är rent slöseri med skattemedel. Och tär på människors tillit till samhället.